

Skattekilde, med en Indkomst- og Formueskat, samtidig med, at vi vilde beholde Toldafgifterne uden Forringelse. Indkomst- og Formueskatten har det høje Ting sendt op til Landstinget uden at tænke paa, at det derved betror den nuværende Regering en ny Skattekilde, men hvad d'Hrr. ikke tør gaa med til, er at betro os en Nedsættelse af de nuværende Toldindtægter derved, at man vedtager en Toldreform i Forbindelse med en forhøjet Brændevinsafgift. Det forekommer mig, at det ærede Flertal for at komme til at sige mig en Ubehagelighed, er kommet i saa høj Grad i Strid med den sunde Fornuft, at man har bragt Hensynet til mig et for stort Offer.

Ordføreren (C. Hage): Der er i Gaar og i Dag fra forskellige Medlemmer fremsat en Række Bemærkninger, som jeg tænker senere at komme tilbage til. Men der er saa mange Talere indtegnede, at jeg ikke vil foregribe deres Udtalelser, og at jeg ikke finder det rigtigt i Øjeblikket at lægge for megen Beslag paa Tingets Tid. Derimod tror jeg, det er rigtigt, at jeg, straks efter at den ærede Minister nu har talt, kortelig berigtiger nogle væsentlige Misforstaaelser, som den ærede Minister er hildet i. Det vilde ikke tjene den yderligere Forhandling, om disse Misforstaaelser skulde gaa videre og maaske gentages, uden at jeg paa Forhaand har modsagt dem. Den ærede Ministers Udgangspunkt er, at de Forhandlinger, der fandt Sted i Foraaret 1897, skulde med Føje have bragt ham og Landstinget den Opfattelse, at Folketinget paa en Maade havde bundet sig til at gaa ind paa en Forhøjelse af Brændevinsskatten, som den, der her er Tale om. Jeg har allerede i Gaar paavist, at denne Opfattelse er fuldstændig urigtig. Jeg har fremhævet, hvad der er ganske uomtvisteligt, at der her i Tinget baade har været og fremdeles er forskellige Opfattelser med Hensyn til dette Spørgsmaal. Der kan have været Medlemmer, maaske ogsaa større eller mindre Dele af en Gruppe, som den Gang over for Regeringen have givet en saadan Tanke sin Tilslutning. Det er muligt. Men der er intet foregaaet, som med Føje har kunnet give Regeringen den Opfattelse, at saadan var Tingets Mening. Den ærede Minister henviste til selve Toldudvalgets Betænkning, der den Gang forudsatte, at der kunde blive Spørgsmaal, om at en Kompensation for Toldreformen kunde blive at søge uden for Toldloven. Ja, det er fuldstændig rigtigt. Det har jeg ogsaa ud-

trykkelig fremhævet i Gaar. Dette vilde blive Tilfældet, saafremt man enedes om en Toldreform, der medførte en større Indtægtsnedgang, end den, som Folketinget ansaa det for rigtigt at lade henstaa udækket. Men det var aldeles ikke givet i 1897, at der til sidst vilde kunne opnaas Enighed om en saadan Toldreform, og alle Forhandlinger, der ere førte siden 1897 have kun kunnet tjene til stærkere og stærkere at give os det Indtryk, at en saadan Reform vilde blive meget vanskelig at opnaa. Den ærede Minister har gentaget, hvad der fra hans Meningsfællers Side oftere er blevet henvist til, nemlig at der i 1897 skulde være sluttet et „Kompromis“ mellem Flertallet her i Tinget og den daværende Regering. Men hvordan er det gaaet med dette saakaldte Kompromis? Hvis der den Gang var opnaaet en Slags Forstaaelse — som for Resten paa ingen mulig Maade var fuldstændig — mellem Flertallet i dette Ting og den daværende Minister, saa er dette Kompromis aldrig nogen Sinde bleven godkendt af det andet Ting. Tværtimod. I Stedet for at godkende en Nedgang i Toldindtægterne som den, der i 1897 beregnedes til $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og nu beregnes til 7 Mill. Kr., svarede Landstinget i det første Aar, 1898, med en Udvalgsbetænkning, hvori der forlangtes en Indtægtsforøgelse paa Toldloven, der beregnedes fra $1\frac{1}{2}$ til $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det næste Aar, 1899, vedtog Landstinget en Toldlov, som vilde medføre en Indtægtsforøgelse af 1 Mill. Kr. Endelig i Aar er man kommen til at tilbyde en Toldlov, som viser en Indtægtsnedgang af omtrent 1,800,000 Kr. En Nedgang som denne ligger inden for Grænsen af det Beløb, som dette Ting mener det forsvareligt at lade udækket. Men hertil har Landstinget samtidig knyttet Kravet om en Indtægtsforøgelse af $3\frac{1}{2}$ —5 Mill. Kr. paa Brændevinen. Naar den ærede Minister derefter gaar over til at sige, at man, som Sagen nu ligger, maa gaa ud fra, at der kun er een Udvej, ad hvilken man fra vor Side kan tænke sig at søge Dækning, nemlig ved Formue- og Indtægtskattens yderligere Forhøjelse, saa er dette urigtigt. Vi anse det end ikke for udelukket, at det kan blive muligt at enes om en Toldreform, som nøjes med en saadan Indtægtsnedgang, at der slet ikke bliver Tale om at søge Dækning for noget Beløb ad Veje, der ligge uden for selve Toldloven. Den ærede Minister siger, at en saadan Toldlov er det umuligt at lave, hvis den skal due noget. Ja, det kan være, at den